Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26106
Copyright: Admont, Benediktinerstift

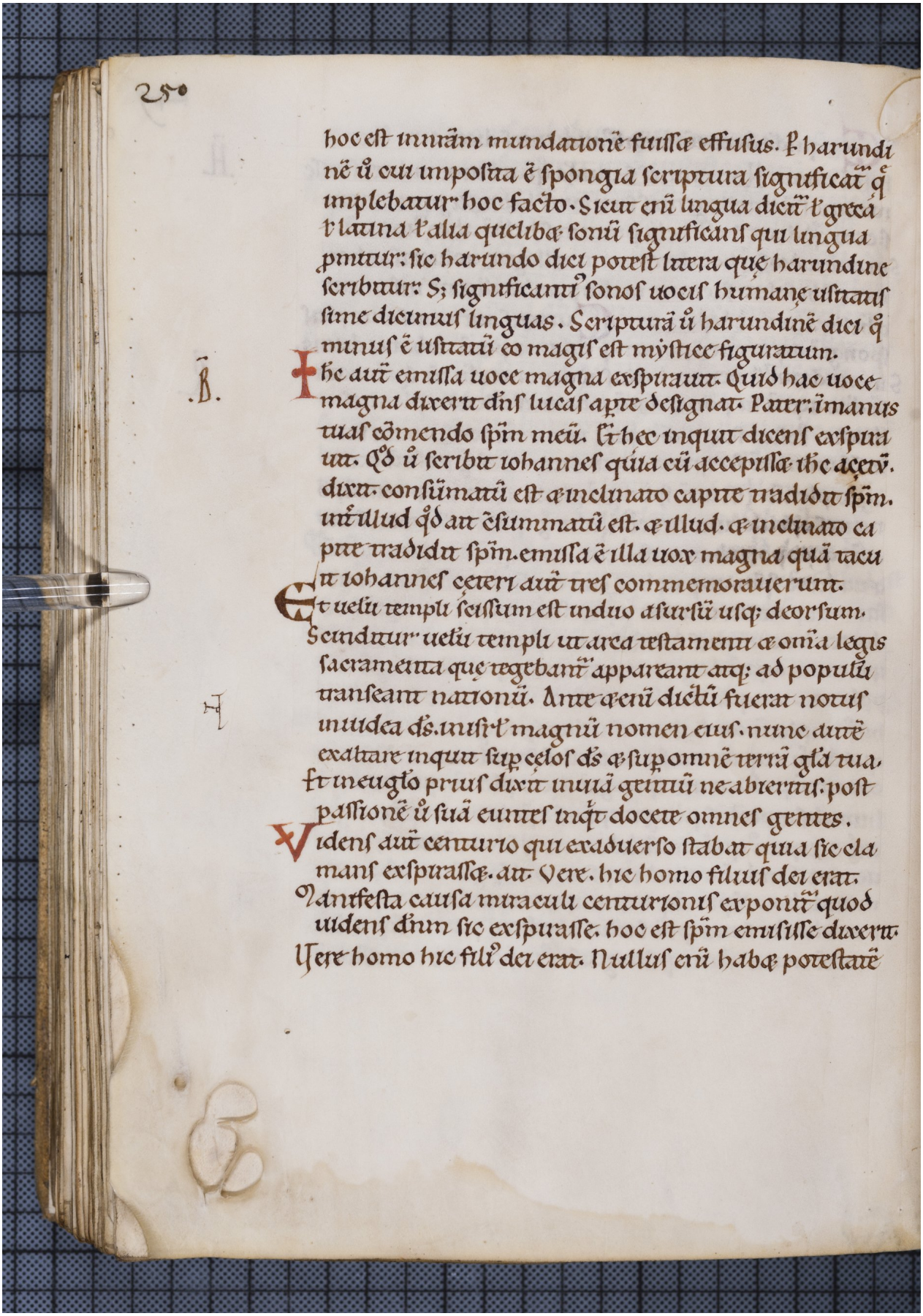

250

hoc est inuiam mundationē fuisse effusus. ꝑ harundi
nē ū cui imposita ē spongia scriptura significat q
implebatur hoc facto. Sicut enim lingua dicit ꝑ greca
ꝑ latina ꝑ alia quelibet sonū significans qui lingua
pmitur: sic harundo dici potest littera que harundine
scribitur: S; significantū sonos uocis humane ustatis
sime dicimus linguas. Scriptura ū harundinē dici q
minus ē ustatū eo magis est mystice figuratum.
Hc aut emissa uoce magna exspirauit. Quid hac uoce
magna dixerit dns lucas apte designat. Pater: in manus
tuas cōmendo spm meū. Et hec inquit dicens exspira
uit. Qd ū scribit iohannes quia cū accepisse ihc acetū.
dixit. consūmatū est & inclinato capite tradidit spm.
unde illud qd ait ēsummatū est. & illud. & inclinato ca
pite tradidit spm. emissa ē illa uox magna quā tacu
it iohannes ceteri aut tres commemorauerunt.
Et uelū templi scissum est in duo a sursū usq; deorsum.
Scinditur uelū templi ut arca testamenti & omia legis
sacramenta que tegebant apparent atq; ad populū
transeant nationū. Ante enim dictū fuerat notus
in iudea ds. nisi ꝑ magnū nomen eius. nunc autē
exaltare inquit sup celos ds & sup omnē terrā gla tua.
Et in euglio prius dixit in uia gentiū ne abieritis. post
passionē ū suā euntes inqit docete omnes gentes.
Videns aut centurio qui ex aduerso stabat quia sic cla
mans exspirasse. ait Vere. hic homo filius dei erat.
Manifesta causa miraculi centurionis exponit quod
uidens dnm sic exspirasse. hoc est spm emisisse dixerit.
Vere homo hic filiū dei erat. Nullus enim habe potestatē